

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1658

§. 139. Omnis enim qui se Regem facit contradicit Cæsari. v. 12.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45556

O Diabolicum inventum! quo miser Pilatus, carens fide divina, ita est excæcatus, ut iam non inclinaretur, ut ante, sed plane prosterneretur, miser & miserabilis homo, inter tantas angustias deprehensus, & non habens lumen supernaturale, quo adiutus, ex illa naturalium argumentorum violentia emergeret. Non dico Pilato defuisse gratiam, sufficientissimam & necessariam, sed video eum gratiam minorem neglexisse cum qua operatus si fuisset maior neutiquam ei defuisset. Felices Christiani, qui in baptismo nullis suis meritis eo promoventur, quo iste prudens præses sine baptismo in ætate a deo adulta non pervenit.

S. 139. *Omnis enim qui se Regem facit contradicit Cæsari. v. 12.*

Si astitisssem ego in hoc Iudicio, dixissem cum eruditis: Nego suppositum quia Christus non faciebat se Regem, sed natus erat Rex, à patre constitutus ab æterno, cæli & terræ Dominus proclamatus à pueris Hebræorum in die triumphalis ingressus sui in Hierusalem, sed nec si se faceret Regem, eo titulo contradiceret Cæsari terrarum orbis, quia interrogante præside: *Ergo Rex es tu?* respondit Iesus: *regnum meum non est de hoc mundo*, si ergo regnum eius in quo Rex est Christus, non est de mundo quomodo contradicebat Cæsari, seu Romanorum Regi cum ipso tempore Romæ toleraretur & esset Rex sacrorum, ut constat ex historijs Romanorum, etsi enim isto tempore, & secuto per 300. annos, usque ad Constantii Magni baptisma, Imperatores Romanorum se Pontifices maximos vocabant, ut constat ex eorum rescriptis & nummis, tamen Pontifices minores & Reges diversi instituti, veluti Regem mensæ seu convivij &c. pluribus modis tolerabantur. Sed & hanc propositionem non fecerunt Principes Iudæorum amore Cæsaris, quem pessime oderant, & adversus quem frequenter seditiones movebant, sed odio Christi, Cæsaris nomen prætexunt astute, quo libidinem suam in Christo expleant: & hæc tamen ratio comminatoriæ tantæ fuit efficacis, ut qui nondum viderat gladios aut hastas corrueret Præses.

Vide Christiane, quam imbecillis est virtus hominis tantum civiliter iusti: præmemoratas virtutes secum habere comites Pilatus tandem perit, quamdiu non audiebatur nomen Cæsaris: statim veto ut audivit, *hunc dimittis non es amicus Cæsaris*, tantum abest ut hæc virtutes cum eo constiterint, ut cito omnes conciderint. Quid ergo vanius confidente in virtute sua tam modica, ut in illa, sine auxilio Dei quod gratia dicitur ad horum punctum stare non possit. Bene David Domino dicebat: *Non iustificabitur in*

conspicuum tuo omnis vivens. Igitur ut valeant virtutes vel infusæ, vel ex frequentatis actibus acquisitæ nobiscum stare, ad Christum omnium bonorum largitorem semper confugiamus, postulantes ab eo, ut merito suæ passionis intercedente in conspectu Dei Patris constemus. Vide etiam Catholicæ quam sint his Iudæis affines nostri temporis Reformati & omnes eorum collegæ à fide Catholica Apostatæ, hi zelum præferunt ingentem Cæsaris, Regum, Principumq; crederes esse homines ex cohorte pratoria, seu corporis custodia, scribunt libros & Tomos pro potestate sæculari, contra Papam contra Episcopos, contra sacerdotes, & quorsum hæc omnia? Prætextu illo confodere nituntur Ecclesiasticos, ut illis exosis factis, & sublati, prædicantes in eorum locum exaltentur? quid deinde? Hoc postea Reges & Imperatores & senserunt aliquoties, & porro experientur, nisi sibi prospiciunt contra illas Apocal 9. coronatas locustas, quæ ex puteo æbyssi per Lutherum aperto emerferunt.

S. 139. Pilatus autem cum audisset hos sermones. v. 13.

Scilicet, si hunc dimittis non es amicus Cæsaris. Trepidavit ubi tamen verè non erat timor: quid enim Imperator Regem hunc curasset, qui solus semper cum duodecim discipulis incedebat, per omnia humilia transiens! Quid Iudæi accusando poterant Pilato nocere! Cum Christus legibus Romanorum non contradixerit, tulerit censum, didrachma solverit, vectigalia non inhibuerit, quæ Dei sunt Deo, & quæ sunt Cæsaris Cæsari reddenda constituerit, paupertatem elegerit, obedientiam suaverit, mansuetudinem prædicavit. Hoc est verè non impugnare Cæsarem sed adiuvare, quo modo etiam nunc & semper Ecclesia Romana Reges & Principes adiuvit & iuvat. Non ignorabat Pilatus vanissimum esse prætextum illum Iudæorum peritum à Cæsare quia iam informatus erat sufficienter. Attamen quod consensum omnis Pontificij ordinis prospiceret in mortem Iesu mirè propensum, insuper implacabile populi odium, & Iesum esse hominem tam abiectum, ut videretur vermis & non homo, qui etiam sibi ipsi deesse videretur: etiam audierat apud Cæsarem plurimos falso crimine petijisse: ideo putavit quod adversus coniuratos Pontifices & populi Seniores pro tuenda hominis abiecti & verè humiliati innocentia fati resistisset: quare hominibus magis, quam iustitiæ placere cupiens, animum eo flexit, ut odio Pontificum inserviret, metuens ne à Principatu injiceretur.

PRÓ dolor! Iudæorum & Cæsaris gratiam præposuit iustitiæ, adeoque gratiæ Dei & ecce utramque istinc perdidit Pilatus, & utriusque iram
hic